

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသောဦးခင်မြင့် နှင့်
ဦးဟန်ရှိန် တို့ရှေ့တွင်

ဦးမြင့်အောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် *

မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ရန် အားထုတ်သူအား ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်
ချမှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ရန်အားထုတ်မှုတွင် ကျခံရန်
ပြစ်ဒဏ်ကို သီးခြားပြဋ္ဌာန်းမထားပေ။ ထို့ကြောင့်ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
ပုဒ်မ ၅၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရပင် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။
မုဒိမ်းမှုအတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပြစ်ဒဏ်များမှာ တစ်သက်
တစ်ကျွန်းဒဏ် သို့မဟုတ် (၁၀)နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တို့ဖြစ်သည်။
တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်၏ ထက်ဝက်ထက်မပိုသော ပြစ်ဒဏ်
သို့မဟုတ် ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်၏ ထက်ဝက်ထက် မပိုသော ပြစ်ဒဏ်
များကို ချမှတ်ခွင့်ရှိသည်။

* ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂၁
+ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၀၀(ခ)တွင် ချမှတ်သော
၂၂-၁၂-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကိုအထူး အယူခံမှု။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးငွေသိန်း
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဒေါ်ကျင်စန်း
(ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး)

ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
၆၀/၂၀၀၅ တွင် တရားလိုမသိတာအေးက တရားခံ ဦးမြင့်အောင်
အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆ အရ စွဲဆိုရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်ကျခံစေ
ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်ကို
တရားခံက မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ အယူခံမှု အမှတ်
၁၅၅/၂၀၀၅ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့ရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခြင်း
ခံရသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ပလပ်ခဲ့သော အမိန့်ကို တရားခံက တရားရုံးချုပ်
သို့ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခဲ့ရာ အောင်မြင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့်
အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန်မူလရုံး တရားခံဦးမြင့်အောင်က အထွေထွေ
လျှောက်လွှာကို လျှောက်ထားလာခဲ့သည်။ အောက်ဖော်ပြပါ
ပြဿနာအား အထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာရန်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“လှည်းကူးမြို့နယ် အလံတပိုကျေးရွာနေ(အဘ)ဦးကျော်မြိုင်
၏ သားမြင့်အောင်သည် ပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ အပြစ်
ရှိကြောင်းတွေ့ရှိသဖြင့် အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ် ကျခံ
စေရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်း
ရှိ မရှိ”

အမှုမှာ ၁၂-၅-၂၀၀၅ ရက်နေ့၊ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် အလံတပို
ကျေးရွာနေဦးမြင့်အောင်က အိမ်ခြေရင်းရှိ ဦးတင်ထွန်း၏ နေအိမ်တွင်
သွားရောက်ဆော့ကစားနေသော အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ်ရှိ
မင်းသန္တာမြင့်ကို ဦးမြင့်အောင်ကလှမ်းခေါ်၍ ၎င်း၏ နေအိမ်မီးဖိုခန်း
အတွင်းတွင် ဦးမြင့်အောင်က သားမယားအဖြစ် ပြုကျင့်ခဲ့ကြောင်း

သိရသဖြင့် တရားခံမြင့်အောင်အပေါ် ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် လှည်းကူးမြို့နယ်၊ အလံတပို့ကျေးရွာနေ မသိတာအေးက တိုင်တန်း ခဲ့သောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးမြင့်အောင်၏ရှေ့နေက လျှောက်လဲရာ တွင် မြောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးသည် “ပုဒ်မ ၅၁၁ တွင် အားထုတ်မှု အတွက် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ၌ အတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိလျှင် ထိုသူကို သက်ဆိုင်ရာ ပြစ်မှုအတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသော အများဆုံးကာလ အပိုင်းအခြား၏ ထက်ဝက် အထိ တစ်ကျွန်းပို့ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ထောင်ဒဏ်တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊ ထိုပြစ်မှု အတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသော ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်ရ မည်” ဟု သုံးသပ်ပြီး ထောင်ဒဏ်အမျိုးအစားကို ရွေးချယ်၍ ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းကြောင်း၊ ယခုချမှတ်ထားသော ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်ကို ကျွန်းပို့ဒဏ်အဖြစ် အယူခံတရားရုံးက ပြောင်းလဲချမှတ်မည်ဆိုပါကလည်း အယူခံတရား လို (မူလရုံး တရားခံ)တွင် နစ်နာမှုရှိနိုင်ကြောင်း အယူခံတရားလို အပေါ် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည့် ထောင်ဒဏ်အမျိုးအစားကိုသာ ရွေးချယ်သတ်မှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်လဲရာတွင် မဝင်းသန္တာမြင့်၏ မိန်းမ ကိုယ်တွင် ရောင်ရမ်းဒဏ်ရာရရှိကြောင်း တွေ့ရှိရာမှ အမှုစတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မဝင်းသန္တာမြင့်ကို စစ်ဆေးခဲ့သည့် ဒေါ်သန်းဌေး(လိုပြ-၄)၊ ဒေါ်သိန်းမြင့်(လိုပြ-၅)၊ မစန်းကြူ(လိုပြ-၆)၊ ဒေါ်ထွေးတင်(လိုပြ-၇)တို့၏ ထွက်ချက်အရ မဝင်းသန္တာမြင့်၏ မိန်းမကိုယ်ရောင်ရမ်းနေသည့် အချက်ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် ဦးမြင့်အောင်က ပြုကျင့်သည်ဟု မဝင်းသန္တာမြင့်က တစ်လျှောက်လုံး ပြောပြခဲ့သည့် အချက်လည်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ တရားခံဘက်က

တရားခံနေအိမ်မှာ ခွေးကိုက်တတ်၍ မဝင်းသန္တာမြင့်မှာ လာရောက်
ခြင်း မရှိဟု တရားခံက ထုချေတင်ပြထားသော်လည်း အခင်းဖြစ်
ဓာတ်ပုံ သက်သေခံ(၉)အရ အခင်းဖြစ်နေရာအနီးတွင် ကျောက်ပြင်ရှိ
နေ ကြောင်းတွေ့ရှိရ၍ မဝင်းသန္တာမြင့်၏ ထွက်ချက်နှင့် ကိုက်ညီနေ
ကြောင်း၊ အမှန်တကယ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်
ကြောင်း၊ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က တရားခံအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှား
စီရင်ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁
အရ တစ်ကျွန်းပို့ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ထိုက်သော ပြစ်မှု
များကို ကျူးလွန်ရန် အားထုတ်ခြင်းအတွက် ပြစ်ဒဏ်မှာ သက်ဆိုင်ရာ
ပြစ်မှုအတွက် ပြဋ္ဌာန်းသော အများဆုံးကာလ အပိုင်းအခြား၏
ထက်ဝက်ထိတစ်ကျွန်း ပို့ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ထောင်ဒဏ် တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊
ထိုပြစ်မှုအတွက် ပြဋ္ဌာန်းသည့် ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေ
ချမှတ်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်သက်တစ်ကျွန်း ဒဏ်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်တစ်ကျွန်းပို့ဒဏ်
နှင့်အညီ ထား၍ ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်သက်တစ်ကျွန်း
ဒဏ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၉ ကို ယှဉ်တွဲသုံးသပ်
သင့်ကြောင်း၊ ယင်း ပုဒ်မ ၅၉ တွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူတစ်ဦးအား
ထောင်ဒဏ် ၇နှစ် (ခုနစ်နှစ်)ဖြစ်စေ၊ ၇ နှစ် (ခုနစ်နှစ်)ထက်ပို၍ ဖြစ်စေ
ချမှတ်လိုက်သည့်အခါ တရားရုံးသည် ထောင်ဒဏ်ချမှတ်မည့်အစား
(၇)နှစ်(ခုနစ်နှစ်)ထက် မလျော့သော၊ ထို့ပြင်ဤရာဇသတ်ကြီးအရ
ထိုက်သင့်သည့် ထောင်ဒဏ်ကာလ အပိုင်းအခြားထက်မပိုသော
ကာလအထိ တစ်ကျွန်းပို့ဒဏ်ချမှတ် ပိုင်ခွင့် ရှိစေရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား
ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ
ကို အများဆုံးကာလအပိုင်း အခြားဖြစ်သော တစ်သက်တစ်ကျွန်းပို့
ဒဏ်၏ ထက်ဝက်ထိဖြစ်သော ဆယ်နှစ်ထိတစ်ကျွန်းပို့ဒဏ်ကို
ချမှတ်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁

အရ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်၏ ထက်ဝက်ဖြစ်သော ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အထက်ပါ ပုဒ်မ ၅၇၊ ၅၉ နှင့် ၅၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်မှု မရှိဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း အယူခံတရားလို၏ အယူခံလွှာကို ပလပ်သင့် ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အမှုတွင်အဓိကစိစစ်ရမည့် အချက်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ ပါ ပြစ်မှုအား ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိ၊ မရှိဆိုသည့်အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ မူလရုံး အမှုတွင် စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အရ (မူလရုံးတရားခံ) ဦးမြင့်အောင်သည် မဝင်းသန္တာမြင့်(လိုပြ-၂)အား တရားခံ၏ အိမ်နောက်ဖေးရှိ ကျောက်ပြင်ဘေးတွင် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ရန် အားထုတ်ခဲ့ကြောင်းကို မဝင်းသန္တာမြင့်ကိုယ်တိုင်က ထွက်ဆိုထားသည်။ ၎င်း၏မိန်းမ ကိုယ်သည် ရောင်ရမ်းနေသည့် အချက်ကို ၂ ရက်ခန့်အကြာတွင် မိခင်ဖြစ်သူ မသီတာအေး(လိုပြ-၁)က သိရှိခဲ့သည်။ မဝင်းသန္တာမြင့် ၏ မိန်းမကိုယ်သည် ရောင်ရမ်းနေကြောင်းကို ဒေါ်သိန်းမြင့်(လိုပြ-၅)၊ ဒေါ်ထွေးတင်(လိုပြ-၇)၊ ဒေါ်သန်းဌေး(လိုပြ-၃)တို့ကလည်း တညီတညွတ်တည်း ထွက်ဆိုထားကြသည်။ မဝင်းသန္တာမြင့်၏ ဘောင်းဘီတွင် သုတ်ရည်သုတ်ပိုးတွေ့ရှိရပြီး တရားခံမြင့်အောင်၏ ပုဆိုးနှင့် စွပ်ကျယ်တို့တွင်လည်း သုတ်ရည်နှင့် သုတ်ပိုး တွေ့ရှိ ရကြောင်း၊ သက်သေခံ(ဈ)နှင့် (ည) အမှတ်အသားပါဓာတုဗေဒဝန်ရုံး ၏ ပြန်ကြားစာများတွင် ဖော်ပြထားသည်။ မူလရုံးတရားခံ ဦးမြင့်အောင်သည် မုဒိမ်းမှု ကျူးလွန်ရန် အားထုတ်သည့်ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း၊ မူလတရားရုံး၊ အယူခံတရားရုံး၊ ပြင်ဆင်မှု တရားရုံးတို့က တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုထားသည်။ သက်သေ ခံချက်များအရလည်း ဦးမြင့်အောင်သည် မုဒိမ်းမှု ကျူးလွန်ရန် အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

တရားခံဦးမြင့်အောင်အပေါ် ချမှတ်ထားသည့် ပြစ်ဒဏ်မှာ ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁ ၌ “မည်သူမဆို ဤရာဇသတ်ကြီးအရ တစ်ကျွန်းပို့ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ ထိုက်သောပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့သော ပြစ်မှုကိုကျူးလွန်ရန်သော်လည်းကောင်း အားထုတ်၍ ထိုသို့အားထုတ်ရာတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းကို ရှေးရှုသော ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုကိုပြုရာ၌ အဆိုပါအားထုတ်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ရန် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ၌ အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိလျှင် ထိုသူကိုသက်ဆိုင်ရာ ပြစ်မှုအတွက် ပြဋ္ဌာန်းသော အများဆုံး ကာလအပိုင်းအခြား၏ ထက်ဝက်အထိ တစ်ကျွန်းပို့ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ထောင်ဒဏ်တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊ ထိုပြစ်မှုအတွက် ပြဋ္ဌာန်းသည့် ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။ ထို့ပြင်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆ ၌ “မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်သူကို တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဆယ်နှစ်အထိ ထောင်ဒဏ်တစ် မျိုးမျိုးဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည့်အပြင်ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်”ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ရန် အားထုတ်မှုတွင် ကျခံရန် ပြစ်ဒဏ်ကို သီးခြား ပြဋ္ဌာန်းမထားပေ။ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရပင် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ မုဒိမ်းမှုအတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပြစ်ဒဏ်များမှာ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ် သို့မဟုတ် (၁၀)နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တို့ဖြစ်သည်။ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်၏ ထက်ဝက်ထက်မပိုသော ပြစ်ဒဏ်သို့မဟုတ် ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်၏ ထက်ဝက်ထက်မပိုသော ပြစ်ဒဏ်များကို ချမှတ်ခွင့်ရှိသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၉ မှာ ထောင်ဒဏ်(၇)နှစ်နှင့် အထက်ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်သည့်အမှုတွင် ထောင်ဒဏ်အမျိုးအစားကို တစ်ကျွန်းပို့ဒဏ် အမျိုးအစားအဖြစ်ပြောင်းလဲချမှတ်ခွင့်ကို ခွင့်ပြု

ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုချမှတ်ထားသော ပြစ်ဒဏ်မှာ မူလ တရားရုံးက ထောင်ဒဏ်အမျိုးအစားကို ရွေးချယ်ထားသဖြင့် အမြင့်ဆုံး ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်၏ ထက်ဝက်ဖြစ်သော ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ်ထက် ကျော်လွန်ချမှတ်ခွင့်မရှိဟု ယူဆသည်။ မုဒိမ်းမှု ကျူးလွန်ရန် အားထုတ်မှုအတွက် ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ် ချမှတ်ပါက အဆိုပါ ပြစ်ဒဏ်သည် ပြစ်မှုနှင့်လိုက်လျောမှုရှိသည်ဟုလည်း သုံးသပ်ရ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် လှည်းကူးမြို့နယ် အလံတပိုကျေးရွာနေ (အဘ) ဦးကျော်မြိုင်၏ သားမြင့်အောင်သည် ပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ အပြစ်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိသဖြင့် အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု ဖြေကြားသည်။ အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ဦးမြင့်အောင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကို အတည်ပြုပြီး တရားရုံးအဆင့် ဆင့်က ချမှတ်ခဲ့သော ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်သည်။ ထိုထောင်ဒဏ်အစား ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ် ကျခံစေရန် ပြင်ဆင် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။